

- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.773 — MCAA) w zakresie, w jakim przypisuje Elf Aquitaine SA omawiane tu naruszenie i nakłada na nią grzywnę.
- 3) Elf Aquitaine SA i Komisja Europejska pokrywają własne koszty związane z niniejszym odwołaniem.
- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami pierwszej instancji.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-82/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 73/239/EWG — Artykuły 6, 8, 9, 13 i 15–17 — Dyrektywa 92/49/EWG — Artykuły 22 i 23 — Ubezpieczenia bezpośrednie inne niż ubezpieczenia na życie — Zmiana statutu zakładu ubezpieczeń w zakresie jego właściwości — Niestosowanie przepisów prawa Unii w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie)

(2011/C 340/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: N. Yerell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik, E. Regan, SC)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6, 8, 9, 13, 15, 16 i 17 pierwszej dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228, s. 3) — Naruszenie art. 22 i 23 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, s. 1).

Sentencja

- 1) Nie stosując w całości, względem ogółu przedsięwzięć ubezpieczeniowych i w sposób wolny od dyskryminacji przepisów prawa Unii dotyczących ubezpieczeń, a w szczególności art. 6, 8, 9, 13 i

15–17 pierwszej dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r., jak również art. 22 i 23 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2005/68, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy tych dyrektyw.

- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Baris Unal przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-187/10) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze — Obywatel turecki — Zezwolenie na pobyt — Łączenie rodzin — Rozstanie partnerów — Cofnięcie zezwolenia na pobyt — Moc wsteczna)

(2011/C 340/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Baris Unal

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 6 ust. 1 tiret pierwsze decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia, która została utworzona na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją — Prawo pobytu obywateli tureckich — Zezwolenie na pobyt udzielone obywatelowi tureckiemu w celu umożliwienia mu podjęcia wspólnego zamieszkania z partnerką — Rozstanie partnerów, które nie zostało podane do wiadomości właściwych organów — Cofnięcie zezwolenia na pobyt

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, wydanej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by właściwe organy krajowe cofnęły udzielone pracownikowi tureckiemu zezwolenie na pobyt z mocą wsteczną od dnia, w którym powód udzielenia zezwolenia na pobyt przewidziany przez prawo krajowe już nie istnieje, gdy pracownik ten nie dopuścił się żadnych oszukanych zachowań i cofnięcie to ma miejsce po upływie rocznego okresu legalnego zatrudnienia, przewidzianego w tymże art. 6 ust. 1 tiret pierwsze.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-387/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Przepisy państwa członkowskiego dotyczące funduszy inwestycyjnych i funduszy nieruchomości — Dowód dotyczący zysku uznanego za wypłacony — Dowód przedstawiony za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego — Krajowe instytucje kredytowe i powiernicze będące przedstawicielami podatkowymi)

(2011/C 340/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Mölls, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE i art. 36 Porozumienia z dnia 2 maja 1992 r. o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. L 1, s. 3) — Przepisy państwa członkowskiego ograniczające przedstawicielstwo podatkowe funduszy inwestycyjnych i funduszy nieruchomości do instytucji powierniczych i kredytowych z siedzibą w tym państwie.

Sentencja

1) Przyjmując i utrzymując w mocy przepisy, zgodnie z którymi jedynie krajowe instytucje kredytowe lub powiernicze mogą być wyznaczone jako przedstawiciele podatkowi funduszy inwestycyjnych lub funduszy nieruchomości, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 49 WE i art. 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.

2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 22 czerwca 2011 r. — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawy połączone C-54/10 P i C-55/10 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Odmowa rejestracji oznaczeń „350”, „250”, „150”, „222”, „333” i „555” jako znaków towarowych dla czasopism, książek i broszur szaradziarskich — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) — Charakter opisowy — Obowiązek uwzględnienia przez OHIM swojej wcześniejszej praktyki decyzyjnej)

(2011/C 340/07)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (przedstawiciel: D. Rzążewska, radca prawny)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych od T-64/07 do T-66/07 Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił trzy skargi na decyzje Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 grudnia 2006 r. (sprawy R 1033/2006-4, R 1034/2006-4 i R 1035/2006-4) dotyczące rejestracji słownych znaków towarowych 150, 250 i 350 jako wspólnotowych znaków towarowych — Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 76 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1), zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) — Charakter opisowy znaków towarowych tworzonych wyłącznie przez liczby

Sentencja

1) Odwołania zostają odrzucone.

2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.